

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο σχέδιο νόμου «Συνταξιοδοτικά μέτρα για το Διδακτικό-Ερευνητικό Προσωπικό των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων και ρύθμιση άλλων συνταξιοδοτικών θεμάτων».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με το ανωτέρω σχέδιο νόμου λαμβάνονται ορισμένα συνταξιοδοτικής φύσεως μέτρα, με τα οποία αφ' ενός συμπληρώνονται τα μέτρα για το Διδακτικό Ερευνητικό Προσωπικό (ΔΕΠ) των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων (ΑΕΙ) που ελήφθησαν με το ν. 1268/1982 «για τη δομή και τη λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων» αφ' ετέρου δε ρυθμίζονται διάφορα άλλα θέματα που έχουν σχέση με τους δημοσίους υπαλλήλους.

Ειδικότερα με το εν λόγω νομοσχέδιο λαμβάνονται τα εξής μέτρα :

α) Οι διατάξεις του ν. 978/1979, με τον οποίο αναγνωρίζεται ως πραγματική και συντάξιμη υπηρεσία η προϋπηρεσία των Καθηγητών των ΑΕΙ σε όμοια ΑΕΙ της Αλλοδαπής Ερευνητικά Κέντρα της Αλλοδαπής διεθνούς κύρους, επεκτείνονται στο σύνολο του ΔΕΠ και, συγχρόνως, ορίζεται ότι, μεταξύ των προϋπηρεσιών που αναγνωρίζονται, περιλαμβάνεται και η ερευνητική υπηρεσία στη Χώρα μας, η οποία έχει πραγματοποιηθεί σε ΑΕΙ ή σε Κέντρα Ερευμών διεθνούς κύρους (άρθρο 1 παρ. 1). Παράλληλα, όμως, καταργείται η διάταξη του τετάρτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 13 του Α.Ν. 1854/1951, η οποία έχει προστεθεί με την παρ. 1 του άρθρου 2 του Ν. 978/1979 και σύμφωνα με την οποία δεν απαιτείται καμιά προϋπόθεση για την προσέτρηση της προϋπηρεσίας στην αλλοδαπή γι' αυτούς που φεύγουν από την υπηρεσία λόγω όριου ηλικίας, γιατί πρόκειται για διάταξη που οδηγούσε ευθέως σε καταστρατήγηση του σκοπού του νόμου αυτού (άρθρο 1 παρ. 2).

β) Αναγνωρίζεται ως συντάξιμη πραγματική υπηρεσία ο εκτός υπηρεσίας χρόνος των Έπιμελητών και Βοηθών που δικαιώθηκαν (διορίσθηκαν στην υπηρεσία) ύστερα από την παρ. 1 του άρθρου 7 του ν.δ. 214/1974. Ο διορισμός αυτών λογίζεται, ότι έγινε σύμφωνα με την περίπτ. γ' της παρ. 6 του άρθρου 17 του Ν. 1268/1982, έξι μήνες μετά την ημερομηνία της σχετικής πρότασης της Σχολής, ο δε χρόνος που διέρρευσε από τότε μέχρι την ημερομηνία που πραγματικά διορίσθηκαν, αφού αναγνωρίσθηκε ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας με το Ν. 1268/1982, αναγνωρίζεται με το νομοσχέδιο και ως χρόνος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας.

γ) Ορίζεται ότι οι καθηγητές που θά εξέλθουν από την υπηρεσία, ύστερα από σχετική αίτησή τους, σύμφωνα με το άρθρο 39 του Ν. 1268/1982 δικαιούνται συντάξεως από το Δημόσιο, εφ' όσον έχουν ολική (8) τουλάχιστον χρόνια συντάξιμης υπηρεσίας σε Α.Ε.Ι. ως τακτικοί ή μόνιμοι ή έκτακτοι μόνιμοι ή έκτακτοι με τριετή θητεία καθηγητές ή εντεταλμένοι υφηγητές ή έπιμελητές ή εισηγοί, από τα όποια πέντε (5) τουλάχιστον χρόνια σε ΑΕΙ της χώρας μας. Στη συνολική αυτή υπηρεσία συνυπολογίζονται και τα χρόνια προϋπηρεσίας σε όμοια ΑΕΙ της Αλλοδαπής τα οποία έχουν αναγνωρίσθει ως συντάξιμα με το ν. 978/1979. Περαιτέρω, ορίζεται ότι στη συντάξιμη υπηρεσία αυτών προστίθενται και ορισμένα πλασματικά χρόνια, τα οποία όμως από πλευράς συνταξιοδοτικών συνεπειών θεωρούνται ως χρόνια πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας. Τα χρόνια αυτά ποικίλουν ανάλογα με την υπηρεσία τους ως καθηγητών και ανέρχονται σε 5 χρόνια για όσους έχουν πραγματική υπηρεσία 8—10 ετών, σε 7 χρόνια για όσους έχουν πραγματική υπηρεσία 11—15 ετών και σε 10 για όσους έχουν πραγματική υπηρεσία 16 ετών και άνω. Πάντως σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να έχουν ως συνέπεια την υπέρβαση της 35ετούς συντάξιμης υπηρεσίας ή την προσμέτρηση χρόνου πέραν του όριου ηλικίας. Έτσι, αν ένας καθηγητής έχει π.χ. 30 χρόνια πραγματικής υπηρεσίας, στην υπηρεσία του αυτή δεν θά προστεθούν 10 χρόνια, αλλά 5, εφ' όσον τα χρόνια που απαιτούνται για τη συμπλήρωση της 35ετίας. Το ίδιο θά

συμβεί αν ένας καθηγητής θέλει 5 ακόμη χρόνια για να συμπληρώσει το 67ο έτος της ηλικίας του. Και σ' αυτόν δηλ. θά χορηγηθούν 5 μόνο χρόνια και όχι 10, τα όποια τυχόν θά εδικοποιήτο, αν δεν υπήρχε πρόβλημα συμπλήρωσης του όριου ηλικίας. Επίσης, ορίζεται ότι σε περίπτωση επαναδιορισμού αυτών στο Δημόσιο, σε ΟΤΑ ή σε άλλο Ν.Π.Δ.Δ., τα πρόσθετα πλασματικά χρόνια μειώνονται κατά τα χρόνια που θά ωφελήθουν συνταξιοδοτικώς από τη νέα τους θέση (άρθρο 3).

δ) Παρέχεται η ευγένεια, σ' όσους από τους ανωτέρω καθηγητές επιθυμούν, να αξιοποιήσουν τα πρόσθετα πλασματικά χρόνια και για την αύξηση της επικουρικής τους σύνταξης ή του «εφ' άπαξ», αφού καταβάλουν οι ίδιοι τις σχετικές εισφορές (άρθρο 4.).

ε) Αναγνωρίζεται συντάξιμος ο χρόνος άπεργίας των δημοσίων υπαλλήλων, αφού το δικαίωμα της άπεργίας είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο, ο δε χρόνος αυτής θεωρείται ως χρόνος πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας (άρθρο 16 ν. 643/77 και 30 παρ. 7 του πρόσφατα ψηφισθέντος ν. 1264/82).

Γίνεται, λοιπόν, αντικατάσταση της οικείας διάταξης της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας (παρ. 4 άρθρο 11 α.ν. 1854/51) και στον κατ' εξαίρεση θεωρούμενο συντάξιμο χρόνο, καιτοι δεν έχουμε παροχή υπηρεσίας, προστίθεται και ο χρόνος της άπεργίας, με την προϋπόθεση ότι η άπεργία είναι νομότυπη και έπομένως, ο χρόνος αυτής θεωρείται ως χρόνος πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας (άρθρο 5).

στ) Ρυθμίζεται το θέμα του συντάξιμου της υπηρεσίας κατά τη διάρκεια της οποίας ο υπάλληλος λαμβάνει σύνταξη και άποδοχές συγχρόνως (άρθρο 6).

Για το θέμα αυτό ισχύουν μέχρι τώρα οι διατάξεις του άρθρου 3 και των έπομένων του Ν.Δ. 641/70, το όποιο, σε συνδυασμό με το Ν.Δ. 1209/72, ρύθμιζε παράλληλα και το θέμα της άπασχολήσεως των συνταξιούχων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. κ.λ.π. στο δημόσιο τομέα. Το τελευταίο, όμως, αυτό θέμα αντιμετώπισθηκε πρόσφατα επί νέας βάσεως με το ν. 1256/1982 «για την πολυθεσία την πολυαπασχόληση κλπ» και, κατά συνέπεια, παρίσταται ανάγκη να ρυθμισθεί ανάλογα και το συνταξιοδοτικό θέμα των συνταξιούχων που άπασχολούνται στο δημόσιο τομέα.

Ορίζεται, λοιπόν, ότι οι συνταξιούχοι του Δημοσίου, οι όποιοι προσλαμβάνονται σε θέσεις του δημοσίου τομέα, έπως αυτός καθορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 9 του Ν. 1232/1982 και στην παρ. 6 του άρθρου 1 του Ν. 1256/82 και λαμβάνουν σύνταξη και άποδοχές συγχρόνως δεν δικαιούνται να άναγνωρίσουν το χρόνο υπηρεσίας στις θέσεις αυτές ως συντάξιμο ούτε από το Δημόσιο ούτε από τους άλλους άσφαλιστικούς φορείς, εκτός αν η σύνταξη είναι προσωπική ή πολεμική ή στρατιωτική παθόντος στην υπηρεσία και ένεκα της υπηρεσίας. Ο χρόνος όμως, αυτός, μπορεί να άναγνωρισθεί ως συντάξιμος, αν ο συνταξιούχος ζητήσει την άναστολή της σύνταξης του και περιορισθεί στη λήψη μόνο των άποδοχών της θέσης του.

Σε περίπτωση άναστολής της σύνταξης ο χρόνος της προηγούμενης υπηρεσίας προσμετράται στο χρόνο της νέας θέσεως για τη χορήγηση έπιδομάτων που έχουν σχέση με το χρόνο υπηρεσίας (π.χ. έπιδωμα χρόνου υπηρεσίας).

Όσοι από τους ανωτέρω συνταξιούχους ήθελαν προτιμήσει τη σύγκρουση λήψη συντάξεως και άποδοχών με συνέπεια την άρση του συντάξιμου της υπηρεσίας τους δεν ύπόκεινται κατά τη διάρκεια αυτής σε κρατήσεις για τον κλάδο Συντάξεως. Οι συνταξιούχοι αυτοί δύνανται να επιλέγουν για ύγειονομική περίθαλψη είτε αυτή που δικαιούνται ως συνταξιούχοι, είτε αυτή που προβλέπεται για τη θέση στην όποία υπηρετούν.

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού για τους συνταξιούχους του Δημοσίου ορίζεται ότι έχουν έφαρμογή και για τους λοιπούς συνταξιούχους του δημοσίου τομέα, οι όποιοι υπηρετούν ή προσλαμβάνονται σε θέσεις του τομέα αυτού (π.χ. συνταξιούχος της ΔΕΗ, ο όποιος προσλαμβάνεται στο Δημόσιο, σε Τράπεζα κλπ).

Τέλος δρίζεται ότι καταργείται το Ν.Δ. 641/1970 και το Ν.Δ. 1209/72.

ζ) 'Ο Ν. 1232/1982 έδωσε την ευχέρεια σ' όρισμένους από τους υπαλλήλους που απολύθηκαν λόγω καταργήσεως θέσεως να επαναδιορισθούν στην ύπηρεσία που υπηρετούσαν ή σε άλλη ύπηρεσία, έφ' όσον συντρέχουν όρισμένες προϋποθέσεις.

Σε εφαρμογή των διατάξεων αυτών άρκετεί από τους απολυθέντες υπέβαλαν αίτηση επαναδιορισμού και παρέμειναν στην ύπηρεσία τους ή επανήλθαν στις ύπηρεσίες, από τις οποίες προέρχονται, αναμένοντας τον επαναδιορισμό τους. Κατά το διάστημα αυτό προσέφεραν κανονικά τις ύπηρεσίες τους, όπως και οι λοιποί συνάξιοί τους. 'Ο χρόνος, όμως αυτός, από της απαλύσεώς τους μέχρι του επαναδιορισμού τους δεν θεωρείται συντάξιμος, με συνέπεια να είναι άκάλυπτοι συνταξιοδοτικώς για το διάστημα αυτό.

Προκειμένου, λοιπόν, οι υπάλληλοι αυτοί να μη θιγούν από πλευράς συντάξιμης ύπηρεσίας προτείνεται ή αναγνώριση του χρόνου αυτού ως συνταξίμου (άρθρο 7).

η) Για την συνταξιοδότηση των οικογενειών των υπαλλήλων ή συνταξιούχων του Δημοσίου που πεθαίνουν, καθώς και των υπαλλήλων ή συνταξιούχων των ΟΤΑ, του Ο-ΣΕ κ.λ.π., ή ισχύουσα νομοθεσία άπαιτεί, για την απόδειξη της τελέσεως του γάμου μεταξύ αυτών και των συζύγων τους, πιστοποιητικό τελέσεως γάμου της οικείας 'Ιερās Μητροπόλεως.

'Η προσκόμιση του πιστοποιητικού αυτού δημιουργεί άρκετές ταλαιπωρίες για τους ενδιαφερομένους, όταν, όπως συμβαίνει συνήθως, σε άλλη περιοχή τελέσθηκε ο γάμος και άλλου υπάρχουν τα οικογενειακά τους στοιχεία. 'Ακόμη μεγαλύτερη, όμως, ταλαιπωρία δημιουργείται, όταν δεν υπάρχουν τα σχετικά στοιχεία στη Μητρόπολη, λόγω καταστροφής των αρχείων τους από πυρκαϊά, σεισμό κ.λ.π. Τότε άπαιτείται δικαστική αναγνώριση του γάμου, έστω και αν προσκομίζεται στην ύπηρεσία ληξιαρχική πράξη γάμου.

Για την άποφυγή των ταλαιπωριών αυτών προτείνεται με το άρθρο 8 του νομοσχεδίου ή αντικατάσταση του πιστοποιητικού της 'Ιερās Μητροπόλεως με αντίγραφο ληξιαρχικής πράξης γάμου. 'Η αντικατάσταση αυτή, άλλωστε, κρίνεται έπωσδήποτε αναγκαία και για τον πρόσθετο λόγο ότι ισχύει, πλέον, και στη χώρα μας ο πολιτικός γάμος.

θ) Με το άρθρο 27 του ν. 1320/83 νομοθετήθηκε ή εισοδηματική πολιτική που θα εφαρμοστεί το έτος 1983 στους μισθούς και στα ήμερομίσθια των εργαζομένων τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα.

Με τις διατάξεις του άρθρου 9 του νομοσχεδίου ή εισοδηματική αυτή πολιτική εφαρμόζεται και στις συντάξεις που καταβάλλει το Δημοσίο, οι 'Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τα άλλα ν.π.δ.δ., οι υπάλληλοι των οποίων διέπονται από το ίδιο με των δημοσίων υπαλλήλων συνταξιοδοτικό καθεστώς, αφού, όπως είναι γνωστό, οι συντάξεις των υπαλλήλων, κατά γενικό κανόνα, ακολουθούν το μισθολόγιο που ισχύει κάθε φορά για τους εν ενεργεία συναδέλφους τους.

Οι ρυθμίσεις της τροπολογίας, αποτελούν επανάληψη των αντίστοιχων ρυθμίσεων που έγιναν με τις παραπάνω διατάξεις για τις αυξήσεις του έτους 1983 των μισθών των εν ενεργεία δημοσίων υπαλλήλων και των στρατιωτικών.

Ειδικότερα :

Με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου αυτού δρίζεται ότι ή ΑΤΑ του τελευταίου τετράμηνου του 1982 θα καταβληθεί στους συνταξιούχους και βοηθηματούχους του Δημοσίου, των ΟΤΑ κ.λ.π. σε δύο ισόποσες δόσεις (τό ήμισυ την 1.1.1983 και το άλλο ήμισυ την 1.5.83). Την 1.9.1983 θα άναπροσαρμοστούν ξανά οι συντάξεις, αφού ληφθεί υπόψη ή άνοδος του τιμήριθμου δλόκληρου του τετράμηνου 'Ιανουαρίου - Αυγούστου 1983.

Με την παράγραφο 3 τέλος δρίζεται ότι για τον ύπολογισμό του ποσού της ΑΤΑ που αντιστοιχεί στο τελευταίο τε-

τράμηνο του 1982, καθώς και στο έκταμηνο 'Ιανουαρίου-Αυγούστου 1983 θα εφαρμοστούν οι διατάξεις της άπόφασης των 'Υπουργών 'Εσωτερικών, Οικονομικών και Κοινωνικών 'Υπηρεσιών αριθμ. Γ. 691/127/Μ13/3-36/25.1.1982, όπου βέβαια αυτές δεν είναι αντίθετες προς τις ρυθμίσεις που προβλέπει ή προσθήκη.

Στην ίδια, τέλος, παράγραφο καθορίζονται σαφώς τα χρονικά όρια της ισχύος των έκτάκτων μέτρων που θεσπίζονται, τα όποια λήγουν την 31.12.1983.

Κατόπιν των άνωτέρω και έν ύψει του σκοπού και του περιεχομένου του νομοσχεδίου, παρακαλούμε για την επίψηφισή του.

'Αθήνα, 23 Μαρτίου 1983

Οι 'Υπουργοί

'Εσωτερικών
Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Οικονομικών
Δ. ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ

Κοιν. 'Ασφαλίσεων
ΕΛ. ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Της Εισηγητικής έκθεσης του σχεδίου νόμου «συνταξιοδοτικά μέτρα για το Διδακτικό - 'Ερευνητικό Προσωπικό των 'Ανωτάτων 'Εκπαιδευτικών 'Ιδρυμάτων κλπ», το όποιο περιέχει τις αντικαθιστώμενες διατάξεις.

1) 'Αρθρο 12 παρ. 1 περ. μη'. εδάφια πρώτο και δεύτερο Π.Δ. 1041/1979

μη) 'Η προγενεστέρα ύπηρεσία των διορισθέντων ή διοριζομένων ως τακτικών ή έκτάκτων ή επικουρικών καθηγητών 'Ανωτάτων 'Εκπαιδευτικών 'Ιδρυμάτων, ή παρασχεθείσα εις όμοια ή 'Ανώτατα 'Εκπαιδευτικά 'Ιδρύματα ή έρευνητικά κέντρα διεθνούς κύρους της άλλοδαπής υπό την ιδιότητα του τακτικού ή έκτάκτου ή επικουρικού καθηγητού ή καθηγητού με τίτλον ισότιμον προς τους τίτλους τούτους, ή ύφηγητού ή επιμελητού ή βοηθού ή έρευνητού ή επιστημονικού συνεργάτου, έφ' όσον είναι έτησίως τουλάχιστον διαρκείας. Διά την εφαρμογή της διατάξεως τούτης προσμετρούνται ανά δύο έτη εκ της έν τη άλλοδαπή ύπηρεσίας δι' έκαστον των πρώτων πέντε έτων ύπηρεσίας ειςτήν ήμεδαπήν και ανά έν έτος δι' έκαστον των πέραν των πέντε.

2) 'Αρθρο 13 παρ. 1 Π.Δ. 1041/1979

1. Αί εις το προηγούμενον άρθρον 12 ύπηρεσία δεν δύνανται να λογισθούν ως συντάξιμοι πρό της συμπληρώσεως πλήρους πενταετούς πραγματικής ύπηρεσίας, πληρούσης τους όρους του άρθρου 11, εκτός των περιπτώσεων θανάτου έν τη τελευταία τούτη ύπηρεσία ή απόλύσεως λόγω καταργήσεως θέσεως, ή άναστολής των περι ίσοβιότητας και μονιμότητας των υπαλλήλων Συνταγματικών διατάξεων, ή προκειμένου περι της έν τη περιπτ. α' της παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου ύπηρεσίας.

Προκειμένου περι της έν τη περιπτ. μη' ύπηρεσίας, ή προσμέτρησις τούτης εις την λοιπήν συντάξιμον ύπηρεσίαν ενεργείται, κατά τά έν τη διατάξει τούτη ειδικώτερον όριζόμενα, ήμα τή συμπληρώσει έτους πραγματικής ύπηρεσίας εις την ήμεδαπήν, πλην της περιπτώσεως θανάτου έν ύπηρεσία, ύτε ή προσμέτρησις χωρεί και άνευ των προϋποθέσεων τούτων. 'Ομοίως, άνευ των προϋποθέσεων τούτων, χωρεί ή προσμέτρησις και εις την περίπτωσιν άποχωρήσεως εκ της ύπηρεσίας, λόγω όριου ήλικίας, καθηγητών, οίτινες, πρό του διορισμού των εις την ήμεδαπήν, είχαν την ιδιότητα τακτικού καθηγητού ή καθηγητού με τίτλον ισότιμον προς τον του τακτικού, όμοιαγούς 'Ανωτάτου 'Εκπαιδευτικού 'Ιδρύματος της άλλοδαπής.

3) Άρθρο 41 παρ. 6 πρώτο εδάφιο Π.Δ. 1041/1979

6. Κατ' εξαίρεσιν, θεωρείται ως συντάξιμος χρόνος πραγματικής υπηρεσίας ο χρόνος πάσης άδειας κανονικής ή άναρρωτικής, ο χρόνος εκπαιδευτικής άδειας μέχρι μιας τριετίας, ως και ο χρόνος της διαθεσιμότητας, έφ' όσον αυτή δέν όφείλεται εις αξιοποινον πράξιν ή πειθαρχικόν παράπτωμα, δι' ά έπηρεολούθησαν όριστική άπόλυσις εκ της ύπηρεσίας.

4) Άρθρο 58 παρ. 1-7 Π.Δ. 1041/1979

1. Συνταξιούχοι του Δημοσίου, έξ ιδίας ύπηρεσίας ή ίδιου παθήματος ή εκ μεταβιβάσεως προσληφθέντες ή προσλαμβανόμενοι ως υπάλληλοι ή υπηρέται, επί ήμερομισθίω ή επί συμβάσει ή επί θητεία ή ως μετακλητοί ή όφ' οιαδήποτε έτέρα σχέσει δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου εις τó Δημοσίον ή τά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή τους όργανισμούς κοινής όφελείας και τάς δημοσίας έπιχειρήσεις ή τάς έπιχειρήσεις τάς χρηματοδοτούμενας ή έπιχορηγουμένας υπό του Δημοσίου ή τάς τραπεζάς εν γένει λαμβάνουν κατ' αρχήν πλήρη την εκ του Δημοσίου Ταμείου σύνταξιν των και τó σύνολον ή μέρος των άποδοχών της, εις ήν προσελήφθησαν ή προσλαμβάνονται, θέσεως υπό τους έν τη έπομένη παραγράφω περιορισμούς.

2. Τό ύψος των πέραν της συντάξεως καταβαλλομένων άποδοχών εις συνταξιούχους, περι ών ή προηγούμενη παράγραφος, καθορίζεται δι' άποφάσεως του καθ' ύλην άρμοδίου Υπουργού, εξαίρεσει των συνταξιούχων των προσληφθέντων ή προσλαμβανομένων εις θέσεις επί βαθμοίς 1ω και άνωτέρους, των όποιών τó ύψος των άποδοχών καθορίζεται υπό του Υπουργικού Συμβουλίου.

Εις τους περι ών ή παρ. 1 συνταξιούχους και υπό τους όρους του προηγούμενου εδαφίου δύναται να καταβάλλονται αι κάτωθι άποδοχαί της εις ήν διωρίσθησαν θέσεως :

- α) Τό σύνολον των άποδοχών εις τους προσληφθέντας ή προσλαμβανομένους επί βαθμοίς 4ω και κατωτέρους.
- β) Τά τέσσαρα πέμπτα των άποδοχών εις τους προσληφθέντας, ή προσλαμβανομένους επί βαθμοίς 2ω και 3ω.
- γ) Μέχρι των δύο τρίτων των άποδοχών Γενικού Γραμματέως Υπουργείου εις τους προσληφθέντας ή προσλαμβανομένους επί βαθμοίς 1ω και άνωτέρους.

Έν ούδεμιά περιπτώσει οι συνταξιούχοι, περι ών ή περίπτ. γ' του προηγούμενου εδαφίου, δύνανται να λάβουν εκ συντάξεως και άποδοχών ποσόν έλασσον των άποδοχών της θέσεως ήν κατέχουν.

Ός άποδοχαί νοούνται ο έκάστοτε βασικός μισθός μετά του έκάστοτε έπίδοματος χρόνου ύπηρεσίας.

Ός άποδοχαί Γενικού Γραμματέως Υπουργείου νοούνται ο έκάστοτε βασικός μισθός μετά των έκάστοτε έπίδομάτων χρήσεως αυτοκινήτου και έξόδων παραστάσεως.

Η χορηγούμενη εις τó προσωπικόν της Πολιτικής Αεροπορίας, τó εκτελούν διατεταγμένης πτήσεις, κατά τάς διατάξεις του ν.δ. 512/1970 «περι άντικαταστάσεως της παρ. 2 του άρθρου μόνο του ν.δ. 2900/1954, «περι συμπληρώσεως των περι οργάνώσεως της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας Υπουργείου Συγκοινωνιων διατάξεων», και την εν αύτῳ διαδικασίαν ειδική άποζημίωσις καταβάλλεται εις τους Ι-πταμένους επί συμβάσει υπάλληλους της Πολιτικής Αεροπορίας συνταξιούχους του Δημοσίου, πέραν του όριου των άποδοχών, τó όποιον καθορίζεται διά των διατάξεων της παρούσης παραγράφου και άνεξαρτήτως του ύψους της συντάξεός των.

Εις περιπτώσεις καθ' άς δέν ύφίσταται ή κατά τά άνωτέρω άντιστοιχία θέσεων, αυτή προσδιορίζεται βάσει του καταβαλλομένου βασικού μισθού του μάλλον προσεγγίζοντος εις τόν έκάστοτε βασικόν μισθόν της άντιστοίχου θέσεως της Δημοσίας Διοικήσεως.

3. Ο χρόνος ύπηρεσίας των συνταξιούχων, περι ών ή παρ. 1, των λαμβανόντων σύνταξιν και άποδοχάς συγχρόνως και

υπό τους έν παρ. 2 καθοριζόμενους περιορισμούς, εις ήν εις ήν προσελήφθησαν θέσιν, εν ούδεμιά περιπτώσει λογίζεται ως συντάξιμος ή προσμετρείται ως τοιοϋτος.

Εις άς περιπτώσεις ή, εις ήν προσελήφθη ή προσλαμβάνεται συνταξιούχος, θέσις παρέχει κατ' αρχήν δικαίωμα συντάξεως εκ του Δημοσίου ή όποσδήποτε λαμβάνεται ύπ' όψιν διά τόν κανονισμόν ή την αύξησιν συντάξεως καταβαλλομένης εκ του Δημοσίου, ο συνταξιούχος δικαιούται να έπιλέξη ή την άπόληψιν των κατá τάς παρ. 1 και 2 συντάξεως και άποδοχών του και υπό τόν περιορισμόν του πρώτου εδαφίου της παρούσης παραγράφου ή τó συντάξιμον της ύπηρεσίας της εις ήν προσελήφθη θέσεως.

Έν πάση περιπτώσει ο συνταξιούχος δικαιούται να έπιλέξη την καταβολήν αύτῳ ή μόνης της συντάξεός του ή μόνον των άποδοχών της, εις ήν ύπηρετεί θέσεως άνευ έτέρου περιορισμού.

Έν τη δευτέρω ταύτη περιπτώσει διακόπτεται ή καταβολή της συντάξεως, του συνταξιούχου δικαιουμένου, άφ' ης προσελήφθη, εν ταύτῳ μετά των άποδοχών της θέσεως του και του κατá τάς έκάστοτε κειμένας διατάξεις, έπίδοματος χρόνου ύπηρεσίας εν τη νέη θέσει, εις ήν ύπηρεσίαν προσμετρείται και ή προγενεστέρα τοιαύτη, δι' ήν έτυχεν συντάξεως ή νόμῳ έλήφθη ύπ' όψιν ως τοιαύτη.

Όμοίως εν τη δευτέρα περιπτώσει ο συνταξιούχος δικαιούται να έπιλέξη ως ύγειονομικήν ασφάλισιν του ή την ως συνταξιούχου παρεχομένην ήδη εις αυτόν ή την εκ της νέας του θέσεως προβλεπομένην τοιαύτην.

4. Η συνδρομή των όρων των παρ. 1-3 του παρόντος άρθρου έλέγχεται υπό του εκκαθαριστού των άποδοχών του προσληφθέντος ή προσλαμβανομένου ως υπάλληλου συνταξιούχου, της τυχόν επί πλέον διαφοράς, μεταξύ άφ' ενός του άθροίσματος συντάξεως και άποδοχών και άφ' έτέρου του κατá την παρ. 2 άνωτάτου έπιτρεπομένου όριου, εκπιπτομένης μηνιαίως εκ των καταβαλλομένων αύτῳ άποδοχών.

Η έπαναχορήγησις διακοπείσεως συντάξεως των, κατá τάς περιπτώσεις της παρ. 3, διαγραφομένων συνταξιούχων εντέλεται τη αίτησει του συνταξιούχου.

5. Έξαιρούνται των διατάξεων των παρ. 1-4 οι λαμβάνοντες πολεμικήν ή προσωπικήν σύνταξιν ή στρατιωτικήν εν γένει σύνταξιν παθόντος εν ύπηρεσία και ένέκεν ταύτης, οίτινες δύνανται να λαμβάνουν συγχρόνως άποδοχάς ένεργείας και σύνταξιν άνευ περιορισμού τινος.

Τό συντάξιμον της ύπηρεσίας, δι' ήν καταβάλλονται εν τη περιπτώσει του προηγούμενου εδαφίου άποδοχαί, δέν αίρεται διά της συγχρόνου καταβολής άποδοχών και συντάξεως.

Οί εν ύπηρεσία, συνεπαγομένη έπηυξημένον κίνδυνον ή έξ άπροόπου συμβάντος, τραυματιζόμενοι πολιτικοί υπάλληλοι και στρατιωτικοί και αι οίκογένειαι των εκ τούτων φονευομένων εξομοιούνται πρός τους λαμβάνοντας πολεμικήν σύνταξιν διά την έφαρμογήν της παρούσης παραγράφου.

6. Εις τάς διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος άρθρου, αι όποια ισχύουν άφ' ης και τó ν.δ. 641/1970 «περι συγχρόνου καταβολής συντάξεως και άποδοχών εις συνταξιούχους του Δημοσίου», υπάγονται άπό της ισχύος αύτου και οι βάσει των προϊσχυουσών τούτου διατάξεων λαμβάνοντες συγχρόνως μισθόν και σύνταξιν.

7. Αι διατάξεις των παρ. 1-6 του παρόντος άρθρου έχουν έφαρμογήν και επί των συντάξεων των μη καταβαλλομένων υπό του Δημοσίου, διεπομένων όμως υπό των αύτων διατάξεων είτε κατá παραπομπήν εις τά ισχύοντα επί πολιτικών συντάξεων είτε δι' ιδίων νομοθετημάτων περιλαμβανόντων παρομοίας διατάξεις.

5) Άρθρο 22 παρ. 5 περ. γ'. Π.Δ. 1041/1979

γ) πιστοποιητικόν της οικείας Ίερῆς Μητροπόλεως, εκδιδόμενον εκ των παρ' αύτῆ κατá νόμον τηρουμένων στοιχείων, βεβαιούν την χρονολογίαν τελέσεως του γάμου και